

Obchádzková metóda
a skrátaná metóda
„Žite cnostný
a spravodlivý život,
aby ste išli
do ríše Budhu,
kultivujte sa na Zemi.“
~ Prorok Huýnh
Bol raz čas,
kedy Majster
dočasne zotrval v dome
u pána Võ Mậu Thạnh
v provincii Cần Thơ.
V tom čase si pán Ba Ngà
a pán Hai Huê
z dediny Phú An
chceli vypočuť
Majstrovu prednášku.
Zatiaľ čo boli na ceste
k Majstrovi,
obaja sa zhodli,
že keď sa tam dostanú,
pán požiada Ngà,
aby mohol zostať s Majstrom,
praktikovať duchovne
a slúžiť mu
zatiaľ čo Hai Huê sa bude
plaviť späť domov samotný.
Keď si vypočuli
Majstrovu prednášku,
pán Ba Ngà požiadal Majstra,
či ho môže nasledovať
a praktikovať duchovne.
Majster nepovedal nič;
zdalo sa, že jeho oči
pozorujú Ba Ngà
s nejakou emóciou.
Potom Majster
odišiel rovno do svojej izby.
O krátku chvíľu neskôr
vyšiel von a podal
pánovi Ngà sedem mincí
so slovami: „Ak chceš
praktikovať duchovne,
postav na svojom dvore
chatu a praktikuj tam.
Tu máš sedem mincí.
Vezmi si ich
na svoju cestu domov.“
Pán Ngà sa zdráhal

vziať si peniaze a hovoril:
„Cestujem čnom,
to ma nestojí žiadne peniaze,
ctený Majster.“
No Majster mu povedal:
„Ak ti ich dávam,
musíš si ich vziať
a neskôr porozumieš!“
Keď došiel do Chrámu
predkov Hòa Hảo,
pán Ba Ngà
sa cítil vážne chorý
a musel tam zostať.
Pán Hai Huê sa plavil späť
do dediny Phú An,
aby priniesol správy.
Rodina pána Ngà si potom
prenajala voz, aby sa
dopravila do Chrámu predkov
a priviezla ho domov.
Presne sedem dní po tom,
čo sa rozišiel s Majstrom,
pán Ba Ngà zomrel.
Keď pán Ba Ngà zomrel,
Hai Huê premýšľal
o jeho smrti.
Navštívil Majstra,
aby dal správy, ale skôr
než mohol niečo povedať,
Majster povedal:
„Čas pána Ngà na Zemi
je iba taký!“
Pán Huê sa úctivo
spýtal Majstra:
„Bude duša pána Ngà
v mieri, aby pokračoval
vo svojom praktikovaní?“
Majster odpovedal:
„Už som ho vyslobodil;
ale to je iba
„obchádzková cesta“
praktikovania,
pretože pán Ngà musel
opustiť svoje telo, práve
keď realizoval Tao.“
Keď to počul,
pán Huê sa spýtal:
„Majster práve povedal,
že pán Ngà praktikoval
‘obchádzkovú‘ metódu,

čo je potom
‘skrátaná‘ metóda?
Uč ma prosím,
aby som tomu rozumel.“
Majster potom
vysvetľoval ďalej:
„Ak človek ešte má
fyzické telo ako ty,
zarába si na živobytie
a súčasne kultivuje seba
a pomáha mnohým ľuďom,
vplyva na nich,
aby praktikovali duchovne,
potom to je rýchla metóda.“
Pán si Hai Huê uvedomil,
že jeho zosnulý priateľ
dosiahol iba
sebauvedomenie,
ale už viac nemal telo,
aby urobil prácu
pre osvetlenie iných.
Jeho priateľ
nemal príležitosť, aby
pomáhal ostatným ľuďom
v materiálnych
a duchovných aspektoch,
aby mohol zvýšiť
svoj sklad zásluh,
pretože iba prostredníctvom
pomáhania ostatným
môže človek dosiahnuť
končený duchovný cieľ.
Začiatočník a skúsený
duchovní praktikujúci
V roku 1943
Majster zotrval v dome
pána Võ Văn Giỏi
v Bạc Liêu.
V tom čase
bol nablízku mních,
ktorý duchovne praktikoval
viac než 30 rokov
Bol veľmi dobre znalý
budhistických sútier
a tiež konfucianstva.
Keď sa dozvedel,
že Majster má iba 20 rokov
a nepraktikoval
veľmi dlhý čas, no už dáva
verejné prednášky,

snažil sa Majstra navštíviť
a položiť mu nejaké otázky.
Raz sa objavila príležitosť,
ktorá umožnila mníchovi
ísť do domu pána Giõi.
Keď sa majiteľ domu
a hostia usadili,
aby si dali čaj,
mních sa okamžite spýtal:
„Pán Tur (Majstrova
domáca prezývka)
môžete mi povedať,
kto má viac zásluh,
duchovný praktikujúci
nováčik
alebo ten, čo praktikoval
viac než 30 rokov?“
Majster veselo odpovedal:
„Ich duchovné zásluhy
sú rovnaké!“
Mních bol prekvapený
a chcel debatovať ďalej
ale Majster pokýval rukou,
aby ho zastavil a povedal:
„Je to podobné ako človek,
ktorý žije blízko rieky
a kúpe sa každý deň,
avšak robí to
iba kvôli kúpaniu,
ale v skutočnosti nie preto,
aby sa očistil.
Zatiaľ čo iný človek
pracuje na farme
na vzdialenom poli,
kde je nedostatok vody,
takže má zriedkavo
šancu okúpať sa
a preto je špinavý.
Ale jedného dňa
vbehne do veľkej rieky
so studenou a osviežujúcou
vodou, tam sa očistí
a dôkladne vydrhne.
Po niekoľkých takýchto
kúpeľoch
je oveľa čistejší
než ten druhý človek,
ktorý žije blízko rieky.“
Keď počul
Majstrovo vysvetlenie,

mních porozumel
a už sa viac nepýtal.
Postavil sa,
zopál svoje dlane,
vyjadril svoj obdiv
k Majstrovi
a rozlúčil sa.
Nevyhýbajte sa
svojej zodpovednosti
Na jar roku 1940
pán Trần Đúc
a jeho matka
navštívili Majstra,
keď ešte žil v Chráme
predkov Hòa Hảo.
Keď si vypočuli
Majstrovu diskusiu
o Dharme (pravom učení),
pán Đúc a jeho matka
požiadali, aby sa mohli stať
Majstrovými žiakmi.
Majster dal každému
vonnú tyčinku
a povedal im,
aby si kľakli pred oltár,
zatiaľ čo on čítal sľuby
hľadania útočiska
v Budhovi,
Dharme (pravé učenie)
a Sanghe
(komunita mníchov)
pre matku a syna,
aby po ňom opakovali.
O chvíľu neskôr
pán Trần Đúc
prišiel k Majstrovi,
zopál svoje dlane
a povedal:
„Prosím, dovoľ mi
ísť do hôr Cám
a praktikovať tam až do dňa,
kým dosiahnem osvietenie
a oslobodenie.“
Majster sa na neho vážne
pozrel a odpovedal:
„Duchovný praktikujúci
by sa nemal snažiť vyhýbať
sa svojej zodpovednosti.
Okrem toho,
Budha je v tebe.“

Keď počul Majstrovu radu,
pán Đúc zanechal myšlienku
odísť do hôr, aby tam
duchovne praktikoval.
Išiel domov
so svojou matkou
a ďalej sa staral o živobytie,
zatiaľ čo súčasne praktikoval
až do konca svojho života.
Vďaka tomuto príbehu
je zrejmé,
že keď vstupoval
do brány Pravdy,
praktikujúci majiteľ domu
Trần Đúc bol pevný
vo svojom odhodlaní,
prajúc si odísť
praktikovať do hôr,
aby mohol dosiahnuť
Tao a vyslobodenie.
Toto je bežný prístup
duchovných praktikujúcich.
Oni veria, že duchovné
praktikovanie znamená
vzdialiť sa
od svetského života,
odísť hlboko do lesa
a do hôr,
alebo vykonávať
asketické praktiky
a potom by mohli rýchlo
dosiahnuť osvietenie.
Budha bol
na výbežku malého ostrova
Na konci roku 1939
matka pána Đặng Thành Tụ
išla do svätej zeme
Hòa Hảo navštíviť Majstra.
Osobne dosvedčila
nasledujúci príbeh.
V ten deň po prednáške
Majster zrazu uvidel
malý čln, v ktorom bolo
4 alebo 5 žien,
kotviť pri Chráme predkov.
Keď sa vylodili,
išli tie ženy priamo do
hlavnej haly na pobožnosť.
Potom prišli k Majstrovi,
zopáli dlane spolu

a povedali:
„Ctený Majster,
práve sme dorazili!“
Majster opätoval ich
pozdravy a spýtal sa:
„Odkiaľ ste?“
„Ctený Majster,
prišli sme
z dediny Phong.“
„Prečo ste sem prišli?“
„Ctený Majster,
prišli sme sem v prvom rade
uctievať Budhu
a potom navštíviť vás.“
Majster sa usmial
a povedal: „Veľmi si cením
vašu úprimnosť
ale Budha bol
na ostrovčeku, nie je tu
pre vaše uctievanie.“
Keď počuli
Majstra takto hovoriť,
pozreli sa tie ženy
jedna na druhú;
všetky si pomysleli:
„Ako mohol Majster
vedieť tak dobre,
čo sa nám stalo?“
Po krátkom tichu
sa jedna žena postavila
s dlaňami zopätými
a povedala: „Ctený Majster!
Na našej ceste sem,
keď sme došli na výbežok
ostrova Tân Long,
zaznamenali sme silný vietor
a veľké vlny.
Do nášho člna sa dostala
voda a ten sa takmer potopil.
Všetky sme neustále
recitovali Budhove mená.“
Majster sa spýtal ďalej:
„A keď tie vlny poklesli,
vy ste tiež prestali recitovať
Budhove mená, však?“
Vediac že to, čo
povedal Majster, je pravda,
ženy sa hanblivo usmievali
a neodvážili sa už
prerieknúť ani slovo.

Majster potom pokračoval
vážnym tónom:
„Úctu k Budhom a Bohu
a recitovanie ich mien
by ste mali robiť neustále.
Nečakajte,
kým sa vám stane nešťastie,
aby ste tak urobili!“
Keď Majster skončil,
všetci boli šťastní,
pretože sa práve naučili
ďalšiu cennú lekciu.
Odolnosť
Pán Nguyễn Văn Phạm
bol rodák z provincie
Kiến Phong.
Keďže si skoro uvedomil,
že život je plný utrpenia
a všetky veci sú pominuteľné,
išiel na horu Cấm, aby sa
zameril na sebakultiváciu.
Po tom ako navštívil
mnoho krásnych miest,
zastavil sa pán Phạm
u Đả-Dụnga s nejakými
spolu-praktikujúcimi, aby
sa sústredili na svoju prax.
Jedno neskoré popoludnie
biele mraky obalili
stromy a útes
a jesenný vánok
jemne fúkal.
Pán Phạm vyšiel von
a postavil sa pred
dvere svätyne,
aby si vychutnal chladné
počasie, keď zrazu uvidel,
ako sa k nemu z úpätia hory
blíži skupina ľudí.
Keď sa priblížili,
uvidel vpredu kráčať
mladého muža
asi vo veku 20 rokov.
Ten mladík bol vysoký,
pokojný a kultivovaný.
Jeho pokožka bola biela,
jeho tvár ružová
a celá jeho bytosť vyžarovala
dojem vznešenosti
a spravodlivosti.

To bol Prorok Huýnh,
a ďalší piati,
ktorí kráčali za ním,
boli jeho žiaci.
Skupina v noci odpočívala
pri svätyni.
Tú noc
Majster dal prednášku.
Pán Phạm si stále pamätá
jednu Majstrovu radu
z tej prednášky:
„Aby vám vaše duchovné
praktikovanie prinieslo
ovocie, mali by ste sa zbaviť
svojich výbušných sklonov.“
Potom dal Majster otázku:
„Ak vám niekto prinesie dar
ale vy ho
rozhodne odmietnete,
čo potom urobia ďalej?“
Nikto presne nerozumel
Majstrovmu zámeru,
preto boli všetci ticho.
Majster pokračoval:
„Ak si ho nevezmeme, potom
si ho oni musia vziať späť.
Podobne, ak je k nám niekto
nezdvorilý alebo nás ohovára,
avšak my sme schopní to
vydržať a necítíme žiadnu
nevôľu, potom samozrejme
ten človek bude znášať
všetku výslednú
zlú karmu (odplatu).“